

POSTANOWIENIE

Dnia 13 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak

w sprawie ze skargi K.R.

o wznowienie postępowania ze skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. I NSP 370/22,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 13 września 2023 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 8 lutego 2023 r. K.R. (dalej: „skarżąca”) wniosła o wznowienie postępowania toczącego się przed Sądem Najwyższym pod sygn. akt I NSP 370/22, w którym Sąd Najwyższy odrzucił jej skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku w sprawie o „sygn. akt III AUz 122/22”. Skarżąca wniosła o uchylenie postanowienia Sądu Najwyższego z 25 stycznia 2023 r. (I NSP 370/22), twierdząc, że zapadło ono na podstawie fałszywych dowodów. Ponadto zażądała zasądzenia na jej rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych, a w tym kosztów korespondencji.

W uzasadnieniu pisma skarżąca wyjaśniła, że postanowieniem z 25 stycznia 2023 r. Sąd Najwyższy odrzucił jej skargę na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku pod sygn. akt III AUz 217/22, pomimo iż nie złożyła ona skargi na przewlekłość tego postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o wznowienie postępowania podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 399 § 1 k.p.c., w wypadkach przewidzianych w dziale VI można żądać wznowienia postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem. Postępowanie może być wznowione również w razie zakończenia go postanowieniem – w wypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego zostało wydane orzeczenie (art. 399 § 2 k.p.c. w zw. z art. 401¹ k.p.c.). Postępowanie, o wznowienie którego wносиła skarżąca, zakończyło się postanowieniem Sądu Najwyższego. W sprawie nie zaistniała przesłanka, o której mowa w art. 401¹ k.p.c., a zatem skarga na wznowienie postępowania była niedopuszczalna z mocy ustawy.

Niezależnie od powyższego, pismo skarżącej o wznowienie postępowania nie spełnia wymogów przewidzianych prawem, bowiem zostało sporządzone samodzielnie – z pominięciem przymusu adwokacko-radcowskiego. Zgodnie z art. 87¹ § 1 zd. 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a w sprawach własności intelektualnej także przez rzeczników patentowych.

Zgodnie z art. 410 § 1 k.p.c., sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisanej terminu, niedopuszczalną lub nieopartą na ustawowej podstawie.

Na marginesie dodać należy, że skarżąca pismem z 16 listopada 2022 r. wniosła skargę na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku w sprawie ze skargi o wznowienie postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku pod sygn. akt III AUz 122/22. Postępowanie to zostało zarejestrowane pod sygn. akt III AUz 217/22. W postępowaniu przed Sądem Najwyższym, o wznowienie którego wносиła skarżąca, nie doszło zatem do żadnych nieprawidłowości.

Z.G.

[ms]

